EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1888

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion V — Revisionsretten

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion V — Revisionsretten,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0031/2020),

A. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren ønsker at understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og gennemføre begrebet resultatbaseret budgettering og sørge for god forvaltning af menneskelige ressourcer;

1. noterer sig, at Revisionsrettens årsregnskab revideres af et eksternt firma, PricewaterhouseCoopers Sàrl, således, at der anvendes de samme principper om gennemsigtighed og ansvarlighed, som Revisionsretten selv anvender for de enheder, den reviderer; bemærker med tilfredshed, at den eksterne revisors beretning angiver, at årsregnskabet giver et retvisende billede af Revisionsrettens finansielle stilling pr. 31. december 2018 samt af resultaterne af dens transaktioner, pengestrømme og ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår;

2. understreger, at Revisionsrettens endelige bevillinger i 2018 beløb sig til i alt 146 469 000 EUR (sammenlignet med 141 240 000 EUR i 2017), hvilket svarer til en samlet stigning på 3,70 % i forhold til 2017 (stigningen i prisniveauet anslås til 1,9 % for Luxembourg); bemærker, at der var indgået forpligtelser for 96,21 % af alle bevillinger ved udgangen af 2018 (sammenlignet med 97,73 % i 2017 og 99 % i 2016), og at der var afholdt betalinger for 94,73 % af alle bevillinger i 2018 (sammenlignet med 94,27 % i 2017 og 93,29 % i 2016);

3. fremhæver, at Revisionsrettens budget er rent administrativt og vedrører udgifter i forbindelse med personer, der arbejder i institutionen (afsnit 1), bygninger, inventar, udstyr og diverse driftsudgifter (afsnit 2); er bekymret over de vedvarende budgetovervurderinger for afsnit 2 med en forpligtelsesgrad på 59,13 % (sammenlignet med 57,13 % i 2017) og en betalingsgrad på 55,11 % (sammenlignet med 55,75 % i 2017);

4. noterer sig, at de forpligtelser, der blev fremført til 2019, beløb sig til 6 068 597 EUR eller 4,1 % af budgettet for 2018 (sammenlignet med 7 908 250 EUR fremført til 2018 eller 5,5 % af budgettet for 2017), bemærker, at den vigtigste post, der bidrog til fremførslen, var 4 310 280 EUR, der blev fremført under kapitel 21 (IT, udstyr og inventar: indkøb, leje og vedligeholdelse) vedrørende IT-projekter, som stadig var i gang ved udgangen af 2018;

5. beklager, som en generel observation, at kapitel 10 »Administration« i Revisionsrettens årsberetning for 2018 har et ret begrænset omfang og begrænsede konklusioner, selv om udgiftsområde 5 »Administration« i den flerårige finansielle ramme anses for at være et område med lav risiko; anmoder om, at revisionsarbejdet vedrørende kapitel 10 udvides med henblik på en gennemgang af svaghederne i de enkelte institutioners administrative udgifter;

6. glæder sig over det forhold, at Revisionsretten generelt har opretholdt budgetdisciplin forsvarligt i de senere år med henblik på at holde de administrative omkostninger stabile, uden at det har påvirket dens hovedaktivitet; bemærker, at der ikke er anmodet om yderligere stillinger for 2018, og at Revisionsrettens stillingsfortegnelse derfor (ligesom i 2017) omfatter i alt 853 godkendte stillinger;

7. glæder sig over Revisionsrettens bestræbelser på at offentliggøre sin årlige aktivitetsrapport senest den 5. maj det følgende år og at vedtage det endelige årsregnskab inden den 31. maj; er enig i, at Revisionsretten skal gives tilstrækkelig tid til at udføre sit revisionsarbejde (som det blev anført i Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af Unionens budget); foreslår imidlertid, at Revisionsretten drøfter dette forhold nærmere sammen med Parlamentets Budgetkontroludvalg og med andre relevante aktører med henblik på bedre at kunne vurdere tidsrammen for dechargeproceduren;

8. glæder sig over tabellen i den årlige aktivitetsrapport, der viser de forskellige serviceleveranceaftaler, der er indgået med Kommissionen og andre institutioner om personalerelaterede forhold, oversættelse og infrastruktur og angiver deres budgetmæssige konsekvenser; bemærker med bekymring, at serviceaftalen vedrørende lønkontorudgifter i relation til forvaltning af Revisionsrettens personalemapper og forvaltning af tjenesterejser blev forhøjet til 325 000 EUR i 2018 (sammenlignet med 180 000 EUR i 2017) på grund af en ny kontrakt; gentager betydningen af det interinstitutionelle samarbejde;

9. glæder sig over Revisionsrettens bestræbelser på at opnå den mest omkostningseffektive anvendelse af sine tjenestekøretøjer; bemærker, at Revisionsretten som led i et samarbejde med Domstolen undertegnede en interinstitutionel 4-årig aftale om leasing af disse køretøjer, hvilket resulterede i bedre priser på leasing og indførelse af miljøkriterier;

10. noterer sig, at Revisionsretten har besluttet at revidere reglerne for anvendelse af tjenestekøretøjer, og at medlemmerne og generalsekretæren i henhold til de nye regler kan anvende tjenestekøretøjer til andre rejser end dem, der udføres i forbindelse med officielle opgaver, mod et bidrag på en fast sats på 100 EUR pr. måned plus visse omkostninger og gebyrer; bemærker, at Revisionsretten forventer betydelige besparelser i forhold til situationen under de eksisterende regler; noterer sig, at de nye regler finder anvendelse fra den 1. januar 2020; er af den opfattelse, at anvendelsen af tjenestekøretøjer til privat brug ikke bør finde sted under nogen omstændigheder; mener, at denne praksis kan være til skade for Revisionsrettens og generelt for EU-institutionernes omdømme; anmoder derfor Revisionsretten om at tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse og holde Parlamentet underrettet;

11. noterer sig, at Revisionsretten har vedtaget et nyt sæt nøgleresultatindikatorer for perioden 2018-2020, der giver et bredt overblik over formidlingen, effekten og opfattelsen af dens arbejde; noterer sig, at Revisionsrettens fremmøde i Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter og antallet af offentliggjorte (i stedet for blot vedtagne) særberetninger figurerer blandt Revisionsrettens nøgleresultatindikatorer; glæder sig over den klare forbedring af effektiviteten i Revisionsrettens arbejde, hvilket ses af, at antallet af særberetninger er steget med 25 % siden 2008 samt, siden 2017, at Revisionsrettens fremmøde i Parlamentet er steget med 47 %, fremmødet i Rådet med 39 %, og fremmødet i de nationale parlamenter med 164 %7; opfordrer Revisionsretten til at overveje at medtage revisionens merværdi i sine nøgleresultatindikatorer og til løbende at rapportere om gennemførelsen af sine anbefalinger;

12. glæder sig over, at Revisionsretten erfarer en kraftig stigning i mediernes interesse med særlig stor dækning af dens særberetninger; glæder sig over, at Revisionsretten fortsat vil markedsføre sine publikationer gennem de sociale medier; bemærker med interesse, at de fleste af Revisionsrettens publikationer er tilgængelige på dens websted via et link kaldet »Søg i publikationer«; noterer sig, at de beretninger, der fik størst mediedækning i 2018, var særberetningerne om det europæiske højhastighedsjernbanenet, om den operationelle effektivitet af Den Europæiske Centralbanks krisestyring for banker og om faciliteten for flygtninge i Tyrkiet; glæder sig over Revisionsrettens strategi for digital kommunikation med henblik på at samarbejde med ikke-institutionelle aktører, såsom tænketanke, NGO'er, erhvervssammenslutninger og den akademiske verden (som kan fungere som multiplikatorer for Revisionsrettens budskaber); tilskynder yderligere til brug af gratis, open source og self-hosted sociale netværksplatforme, under særlig hensyntagen til beskyttelsen af brugernes personoplysninger;

13. bemærker med tilfredshed, at den samlede mediedækning (herunder på de sociale medier) næsten blev tredoblet i 2018 sammenlignet med 2017 (fra ca. 15 500 onlineartikler og omtaler på de sociale medier til over 44 000); bemærker, at opslag på de sociale medier fra Revisionsrettens officielle konti om dens publikationer i 2018 blev vist ca. 11 millioner gange (hvilket er næsten 18 gange mere end i 2017); bemærker, at der i 2018 var mere end 11 000 onlineartikler om Revisionsrettens særberetninger (sammenlignet med 1 500 onlineartikler i 2013);

14. anerkender offentliggørelsen af 35 særberetninger (sammenlignet med 28 i 2017), 9 analysebaserede publikationer (sammenlignet med 2 i 2017) og 10 udtalelser (sammenlignet med 5 i 2017); glæder sig over, at Revisionsretten i overensstemmelse med finansforordningen overordnet set har bestræbt sig på at udarbejde sine særberetninger inden for 13 måneder, men noterer sig, at det i gennemsnit tog 15,2 måneder at udarbejde de særberetninger, der blev offentliggjort i løbet af 2018; understreger imidlertid, at det tog mindre end 13 måneder at udarbejde 15 af de 35 særberetninger (43 %) (sammenlignet med 29 % i 2017);

15. bemærker med bekymring, at Revisionsretten udtog en stikprøve på 45 transaktioner (sammenlignet med 55 i 2017 og 100 i 2016) fra udgiftsområde 5 »Administration« i den flerårige finansielle ramme for alle Unionens institutioner og organer; bemærker, at stikprøven var udformet med henblik på at være repræsentativ for de udgifter, der var afholdt under udgiftsområde 5, som udgør 6,3 % af Unionens budget; bemærker, at Revisionsrettens arbejde viser, at administrationsudgifter udgør en lav risiko; mener imidlertid, at antallet af transaktioner, der er udvalgt for »øvrige institutioner«, er utilstrækkeligt, og anmoder Revisionsretten om at øge antallet af transaktioner, der skal undersøges, med mindst 10 %; anmoder Revisionsretten om at overveje at forelægge en uafhængig årsberetning om EU-institutionerne (som den allerede gør for EU-agenturerne), og anmoder Revisionsretten om at holde Parlamentet underrettet udviklingen i denne henseende;

16. bemærker med tilfredshed, at afsnittet om gennemsigtighed på Revisionsrettens websted indeholder Revisionsrettens mødekalender og en oversigt over tjenesterejser foretaget af Revisionsrettens medlemmer (med angivelse af dato, sted, formål og omkostninger) samt links til tilknyttede dokumenter og andre gennemsigtighedsportaler;

17. fremhæver, at der er indført et tilstedeværelsesregister til registrering af medlemmernes tilstedeværelse under møder i Revisionsretten, dens afdelinger og udvalg (som har været i brug siden den 1. januar 2019); anmoder Revisionsretten om at aflægge rapport om disse forhold til Parlamentets Budgetkontroludvalg i sin næste årlige aktivitetsrapport;

18. opfordrer Revisionsretten til at indføre procedurer for at føre et register over medlemmernes årlige ferie, sygeorlov og fravær fra tjenesten af andre grunde for at sikre, at alle medlemmers tjenestefrihed registreres effektivt; understreger, at den nuværende praksis kan undergrave EU-borgernes og -institutionernes tillid til Revisionsretten;

19. bemærker med interesse, at Revisionsretten indsamler oplysninger om medlemmernes arbejdsrelaterede tjenesterejser med henblik på at vurdere, om den planlagte aktivitet falder ind under Revisionsrettens interesseområde; glæder sig over, at medlemmerne opgiver navnene på og stillingsbetegnelserne for de personer, som de skal mødes med, giver en generel beskrivelse af de emner, der skal drøftes, og, hvor det er muligt, fremlægger invitationen med de nødvendige oplysninger for at mindske risikoen for eventuelt misbrug;

20. noterer sig, at afgørelsen om præcisering af reglerne for medlemmernes tjenesterejser trådte i kraft den 1. februar 2018; bemærker, at afgørelsen navnlig fastlægger, hvilke oplysninger der skal fremlægges, når der anmodes om en tjenesterejseordre;

21. noterer sig over, at Revisionsretten inden for rammerne af sit interne kontrolsystem besluttede fra februar 2018 at delegere beføjelserne som anvisningsberettiget med hensyn til udgifter til tjenesterejser og repræsentation for medlemmer til generalsekretæren; bemærker, at disse udgifter nu er omfattet af det generelle kontrolsystem, der forvaltes af generalsekretariatets tjenester, og som omfatter risikostyring og forudgående og efterfølgende kontrol, og som også indgår i den årlige erklæring fra de ved subdelegation og ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede; beklager dybt, at det først var efter en særlig kritisk situation, at Revisionsretten tog skridt med hensyn til dette forhold;

22. noterer sig, at den interne revisionstjeneste gennemgik de årlige kontrolrapporter og erklæringer for 2018 fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede med henblik på at vurdere pålideligheden af de fremlagte oplysninger; bemærker, at generalsekretæren anmodede om kontrolrapporter fra alle direktorater; anerkender, at den interne revisionstjeneste bekræfter, at den forudgående og efterfølgende kontrol, som udføres af tjenesterne, er af pålidelig kvalitet, og at oplysningerne i kontrolrapporterne generelt er pålidelige;

23. noterer sig Revisionsrettens afgørelse om at gennemføre en intern revision af tjenesterejseudgifter og af anvendelsen af tjenestekøretøjer i perioden 2012-2018 (revisionen blev afsluttet i juli 2019); bemærker, at det i revisionsrapporten blev konkluderet, at langt størstedelen af de tilfældigt udvalgte transaktioner, som den interne revisionstjeneste undersøgte, var i overensstemmelse med de gældende regler og procedurer; beklager, at det i rapporten også blev konkluderet, at Revisionsrettens forvaltnings- og kontrolsystemer inden 2017-2018-reformernne var behæftet med visse mangler; bemærker endvidere, at det i rapporten blev konkluderet, at reformerne i 2017-2018 effektivt afhjalp disse kontrolsvagheder, og at de nuværende forvaltnings- og kontrolprocedurer generelt er pålidelige;

24. noterer sig, at der på grundlag af denne revisionsrapport ikke er fundet tegn på, at medlemmer eller tidligere medlemmer har misbrugt deres stilling; bemærker, at der ikke har været nogen anden intern undersøgelse i forlængelse af denne revisionsrapport;

25. bemærker, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har fremsendt sin rapport om et tidligere medlem til de luxembourgske retsmyndigheder; bemærker, at det tidligere medlems immunitet er blevet ophævet; bemærker, at Revisionsretten har inddrevet et beløb på 153 407,58 EUR fra det tidligere medlem;

26. noterer sig, at OLAF i 2016 indledte en undersøgelse vedrørende et muligt misbrug af rejse- og opholdsudgifter foretaget af et nuværende medlem af Revisionsretten (i relation til et tidspunkt, hvor den pågældende var medlem af Parlamentet); bemærker, at OLAF afsluttede sagen i september 2019 med en henstilling til Parlamentet om at inddrive 11 243 EUR; bemærker, at der ikke er fremsat disciplinære eller retlige henstillinger i denne henseende, og at der ikke er blevet rettet henstillinger til Revisionsretten;

27. glæder sig over, at medlemmerne af Revisionsretten er underlagt en adfærdskodeks vedrørende deres uafhængighed, upartiskhed, integritet, forpligtelse, kollegialitet, fortrolighed, ansvar og forpligtelser efter udløbet af deres tjenesteperiode; glæder sig over, at Revisionsretten offentliggør interesseerklæringer (erklæringer om økonomiske interesser og eksterne aktiviteter) og CV'er for sine medlemmer på dens websted, og dermed gør Revisionsretten til genstand for samme offentlige kontrol som andre EU-institutioner;

28. er bekymret over, at det er medlemmerne selv, der afgiver interesseerklæringerne, og at hverken Revisionsretten eller Etikudvalget i henhold til den nuværende retlige ramme har undersøgelsesbeføjelser til at sikre rigtigheden og fuldstændigheden af de forelagte oplysninger; opfordrer Revisionsretten til at sørge for, at medlemmerne indgiver interesseerklæringer i stedet for erklæringer om, at der ikke foreligger interessekonflikter; understreger, at de nuværende procedurer, herunder Etikudvalgets procedurer, skal styrkes for at sikre, at der ikke opstår interessekonflikter; anmoder Revisionsretten om at rapportere om eventuelle fremskridt;

29. glæder sig over offentliggørelsen af Revisionsrettens etiske retningslinjer, der gælder for alle medlemmer og ansatte; glæder sig over, at Etikudvalget drøfter alle spørgsmål af etisk art, som det anser for at være relevante, herunder vurderingen af Revisionsrettens medlemmers eksterne aktiviteter; noterer sig udpegelsen af etiske rådgivere blandt Revisionsrettens ansatte med det formål at sikre, at alle ansatte har ret til og mulighed for at søge fortrolig og upartisk rådgivning om følsomme spørgsmål, såsom interessekonflikter, modtagelse af gaver og tilvejebringelse af oplysninger i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder (whistleblowing);

30. fremhæver, at Revisionsretten tilbyder alle medarbejdere et særligt uddannelsesforløb i offentlig etik (der er obligatorisk for nye medarbejdere), som indeholder en sektion om whistleblowing (herunder den procedure, der skal følges, og medarbejderes rettigheder); glæder sig over, at der i den interne vejledning om ofte stillede spørgsmål om etiske forhold gives en række eksempler med henblik på at gøre det lettere at genkende potentielle interessekonflikter; opfordrer Revisionsretten til at styrke sin indsats yderligere ved at forbedre information og kommunikation og ved at overvåge aktiviteterne;

31. understreger, at en etisk ramme bør bestå af regler til forebyggelse, identificering og undgåelse af potentielle interessekonflikter; bemærker, at Revisionsrettens etiske rammer er blevet gennemgået af eksperter fra Polens og Kroatiens overordnede revisionsorganer; noterer sig den endelige peerevalueringsrapport; opfordrer Revisionsretten til at underrette Parlamentet om eventuelle opfølgende tiltag, der træffes på grundlag af resultatet af peerevalueringen;

32. glæder sig over, at Revisionsretten har etableret kanaler for whistleblowing, som sikrer passende beskyttelse af whistleblowere, og at den har offentliggjort de tilhørende bestemmelser; bemærker, at der findes en online-kontaktformular til indberetning af alvorlige uregelmæssigheder; glæder sig over linket på Revisionsrettens hjemmeside om, hvordan sager om svig indberettes til OLAF;

33. noterer sig, at Revisionsretten fortsætter med at arrangere uddannelse og præsentationer for ledere, nye ansatte og medarbejdere i personaleafdelingen for at øge bevidstheden om chikane i arbejdsmiljøet; bemærker endvidere, at kontaktpersoner for bekæmpelse af chikane hvert år modtager relevant uddannelse; bemærker, at Revisionsretten i 2017 styrkede sine regler om bekæmpelse af chikane og at disse reglers formål er at undgå situationer med chikane, opretholde et tilfredsstillende arbejdsmiljø og lette adgangen til løsning af interpersonelle konflikter ved mindelige ordninger;

34. glæder sig over den indsats, som Revisionsretten har gjort for at sikre personalets trivsel, såsom ved at give adgang til fleksibelt arbejde og telearbejde, og noterer sig i den forbindelse, at Revisionsretten giver præsentationer om lige muligheder og adgang til gratis psykologer; bemærker imidlertid, at der var tre tilfælde af udbrændthed i 2018; anmoder derfor Revisionsretten om at vurdere, om arbejdsbyrden fordeles proportionalt henover personalehold og ansatte;

35. bemærker, at der blev indgivet én formel klage over chikane i 2018, og at det blev fastslået, at der var tale om seksuel chikane; bemærker, at hele proceduren (der afsluttedes med forebyggende og disciplinære foranstaltninger) varede fem måneder fra datoen for indgivelsen af klagen;

36. fremhæver, at Revisionsretten (som anført i artikel 16, stk. 3, i personalevedtægten for så vidt angår de hverv, der udøves af seniormanagere efter udtrædelsen af tjenesten) offentliggør oplysninger vedrørende de aktiviteter, der udøves af Revisionsrettens seniormanagere; bemærker også offentliggørelsen af de tilhørende bestemmelser på Revisionsrettens websted;

37. noterer sig, at Revisionsretten og OLAF arbejder tæt sammen for at beskytte Unionens finansielle interesser; bemærker endvidere, at Revisionsretten i 2018 meddelte OLAF ni tilfælde af mistanke om svig i forbindelse med dens revisioner (sammenlignet med 13 i 2017); lykønsker Revisionsretten med, at de igangværende forhandlinger mundede ud i en administrativ samarbejdsaftale mellem Revisionsretten og OLAF (undertegnet i maj 2019), som har til formål at lette det praktiske samarbejde mellem disse organer, navnlig for så vidt angår overdragelse af sager om mistanke om svig og at tilrettelægge tiltag af fælles interesse, såsom uddannelse, workshops og udveksling af personale;

38. beklager, at Revisionsretten i sin opfølgning på dechargebeslutningen for 2017 kun i begrænset omfang gav svar på Parlamentets bemærkninger; understreger, at opfølgningen er afgørende for at gøre det muligt for Parlamentets Budgetkontroludvalg at afgøre, om Revisionsretten har gennemført Parlamentets henstillinger; opfordrer Revisionsretten til i sin næste opfølgningsrapport at medtage alle nødvendige svar og en mere detaljeret redegørelse for gennemførelsen af Parlamentets henstillinger;

39. bemærker, at Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Unionen ikke vil have nogen større indvirkning på Revisionsrettens struktur og menneskelige ressourcer; bemærker, at Revisionsretten har forpligtet sig til at anvende sin skønsbeføjelse i overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 49, således at tjenestemænd ikke afskediges alene med den begrundelse, at de ikke længere er statsborgere i en medlemsstat; bemærker, at Revisionsretten for så vidt angår midlertidige ansatte og kontraktansatte retligt er forpligtet til at foretage en individuel undersøgelse af hver enkel sag og til at tillade undtagelser, når det er begrundet i tjenestens interesse; glæder sig over, at Revisionsretten har forpligtet sig til en åben og gennemsigtig anvendelse af denne mulighed for at tillade undtagelser; bemærker, at Revisionsrettens vurdering udelukkende vil være baseret på tjenestens interesse;

40. understreger Revisionsrettens tilsagn om at forbedre sin kønsbalance på alle ledelsesniveauer; bemærker, at 45 % af Revisionsrettens revisorer og administratorer er kvinder, hvilket bevirker, at der er en næsten lige fordeling af kvinder og mænd; bemærker, at 38 % (24) af lederne er kvinder, og at der ud af ti direktører er tre kvinder; opfordrer Revisionsretten til at fortsætte sine bestræbelser på at fremme kønsbalance, navnlig på lederniveau og i den øverste ledelse; glæder sig over, at andelen af kvinder i ledende stillinger i revisionsafdelingerne steg fra 7 % i 2015 til næsten 24 % ved udgangen af 2018 (sammenlignet med 20 % i 2017); bemærker, at Revisionsrettens politik for lige muligheder for perioden 2018-2020 (vedtaget i februar 2018) også adresserer alder og handicap;

41. gentager, at kun 6 ud af 28 medlemmer af Revisionsretten (sammenlignet med 4 i 2016) er kvinder; understreger, at der er en skæv kønsfordeling blandt medlemmerne; minder om, at medlemsstaterne mere aktivt bør tilskynde kvinder til at ansøge om sådanne embeder; gentager, at Rådet altid bør foreslå mindst to kandidater, en kvinde og en mand, under udnævnelsesproceduren;

42. bemærker, at den øgede arbejdsbyrde for så vidt angår oversættelse er blevet opvejet af effektivitetsgevinster ved at strømline Revisionsrettens interne procedurer, herunder en centralisering af for- og efterbehandlingen af oversættelser; bemærker, at dette har muliggjort en betydelig reduktion af omkostningerne pr. side (over 10 % sammenlignet med 2017);

43. glæder sig endnu en gang over Revisionsrettens samarbejde med andre offentlige institutioner og interessenter; noterer sig med tilfredshed samarbejdet mellem lederne af overordnede revisionsorganer og vedtagelsen af en fælles arbejdsplan fra 2018 og fremefter; støtter desuden de partnerskaber, der er indgået med forskellige universiteter inden for rammerne af Revisionsrettens politik om at udvide viften af uddannelsestilbud; anmoder Revisionsretten om at udvide sine kontakter til at omfatte yderligere universiteter med henblik på at etablere et fremtidigt samarbejde, der er diversificeret og sikrer en geografisk balance;

44. glæder sig over, at arkivområdet i K2-bygningen er blevet unødvendigt takket være øget digitalisering; bemærker, at dette område vil blive omdannet til nye samarbejds- eller velværeområder, og at omkostningerne vil blive dækket af det resterende budget for K3-byggeprojektet, der blev afsluttet for få år siden; bemærker, at komfortniveauet i K1-bygningen fortsat ligger langt under niveauet i de andre bygninger i komplekset; anerkender konklusionen af en undersøgelse, der anbefaler, at der iværksættes arbejde, som ville resultere i enorme investeringer; bemærker, at der stadig overvejes alternativer for at finde den mest effektive løsning for K1-bygningens fremtid (herunder i samarbejde med de luxembourgske myndigheder); opfordrer Revisionsretten til at underrette Parlamentets Budgetkontroludvalg om eventuelle løsninger sammen med budgetoverslag;

45. glæder sig over, at Revisionsretten har udarbejdet et omfattende miljømæssigt program for at tage fat på forskellige temaer, der blev påpeget i dens miljøanalyse, og for at mindske dens miljømæssige virkninger; bemærker med tilfredshed, at det lykkedes Revisionsretten at reducere sit energiforbrug med 11,5 % fra 2014 til 2018, sit vandforbrug med 21,1 % fra 2016 til 2018, og sit papirforbrug med 50,8 % fra 2014 til 2018;

46. støtter Revisionsrettens bestræbelser på at forbedre databeskyttelsen og cybersikkerheden ved at vedtage en treårig handlingsplan for cybersikkerhed medio 2018 med en række foranstaltninger til afbødning af de identificerede risici; noterer sig med tilfredshed Revisionsrettens samarbejde med IT-Beredskabsenheden for EU's institutioner, Organer og Agenturer (CERT-EU) med henblik på gennemførelse af nogle af de kontroller, der er planlagt i planen;

47. anerkender den merværdi, som gratis og open source software kan tilføre Revisionsretten; understreger især sådan softwares rolle med hensyn til at øge gennemsigtigheden og undgå leverandørafhængighed; anerkender også dens potentiale med hensyn til sikkerhedsforbedringer, eftersom den gør det muligt at identificere og afhjælpe eventuelle svagheder; anbefaler på det kraftigste at gøre enhver software, der er udviklet til Revisionsretten, offentlig tilgængelig i henhold til en gratis og open source softwarelicens;

48. fremhæver alt det arbejde, der er udført i de seneste år af Revisionsretten, på områder som resultatbaseret budgettering, etiske rammer (med alle de tilhørende regler og procedurer), øgede kommunikationsaktiviteter og det stigende antal foranstaltninger til forbedring af gennemsigtigheden; glæder sig over det store antal interinstitutionelle service- og samarbejdsaftaler; understreger betydningen af samarbejde og udveksling af erfaringer mellem Unionens institutioner og organer; foreslår, at mulighederne for formaliserede netværksaktiviteter på forskellige områder analyseres med henblik på at dele bedste praksis og udvikle fælles løsninger.